

KALEM

Hem madem gündüz bedahetle güneşi gösterdiği gibi; zemin yüzünde, mevsimlerin tebeddülünde küllî ölmek ve dirilmekte, perde arkasında bir mutasarrıf gayet intizamla koca küre-i arzı bir bahçe, belki bir ağaç kolaylığında ve intizamında ve azametli baharı bir çiçek sühuletinde ve mizanlı zînetinde ve zemin sahifesinde üçyüz bin haşır u neşrin nümune ve misallerini gösteren üçyüz bin kitab hükmündeki nebatat ve hayvanat taifelerini (onda) yazar, beraber ve birbiri içinde şaşırılmayarak, karışık iken karıştırmayarak, birbirine benzemekle beraber iltibassız, sehivsiz, hatasız, mükemmel, muntazam, manidar yazan bir **kalem**-i kudret, bu azameti içinde hadsiz bir rahmet, nihayetsiz bir hikmet ile işlediği gibi; koca kâinatı bir hanesi misillü insana müsahhar ve müzeyyen ve tefriş etmek ve o insanı halife-i zemin ederek ve dağ ve gök ve yer tahammülünden çekindikleri emanet-i kübrayı ona vermesi ve sair zîhayatlara bir derece zabıtlık mertebesiyle mükerrem etmesi ve hitabat-ı Sübhaniyesine ve sohbetine müşerref eylemesi ile fevkalâde bir makam verdiği ve bütün semavî fermanlarda ona saadet-i ebediyeyi ve beka-i uhrevîyi kat'î va'd ü ahdedtiği halde, elbette ve hiçbir şübhe olmaz ki: Bahar kadar kudretine kolay gelen dâr-ı saadeti o mükerrem ve müşerref insanlar için açacak ve yapacak ve haşır ve kıyameti getirecek diye Muhyî ve Mümit ve Hayy ve Kayyum ve Kadîr ve Alîm isimleri, Hâlıkımızdan sormamıza cevap veriyorlar.

İşte kâinatta cari olan teavün-ü umumî, seyyarattan tâ zîhayatın a'za ve cihazat ve zerrat-ı bedeniyesine kadar kemal-i intizamla cereyan eden müvazene-i âmme ve muhafaza-i şamile ve semavatın yaldızlı yüzünden ve zeminin zînetli yüzünden tâ çiçeklerin süslü yüzlerine kadar **kalem** gezdiren tezyin ve Kehkeşan'dan ve manzume-i şemsiyeden tâ mısır ve nar gibi meyvelere kadar hükmeden tanzim ve Güneş ve Kamer'den ve unsurlardan ve bulutlardan tâ bal arılarına kadar memuriyet veren tavzif gibi pek büyük hakikatların büyüklükleri nisbetindeki şهادetleri, kâinatın şهادetinin ikinci kanadını isbat ve teşkil ederler. Madem Risale-i Nur bu büyük şهادeti isbat ve izah etmiş, biz burada bu kısacık işaretle iktifa ederiz.

Asa-yı Musa (137)

İşte bu hakikat ve kaideye binaen, bu kâinat bütün mevcudatıyla beraber kaderin **kalem** ile yazılmış, kudretin çekiciyle yapılmış manidar hadsiz kitablar, mektublar, nihayetsiz binalar ve saraylar hükmünde -herbiri binler vecihle ve beraber hadsiz vücuh ile- Rabbanî ve Rahmanî nihayetsiz fiilleri ve o fiillerin menşe'leri olan binbir esma-i İlahiyeyi hadsiz cilveleriyle ve o güzel isimlerin menbaı olan yedi sıfât-ı Sübhaniyenin nihayetsiz tecellileriyle, o yedi muhit ve kudsî sıfatların madeni ve mevsufu olan ezeli ve ebedî bir Zât-ı Zülcelal'in vücub-u vücuduna ve vahdetine hadsiz işaretler ve nihayetsiz şهادetler ettikleri gibi; bütün o mevcudatta bulunan bütün hüsünler, cemaller, kıymetler, kemaller dahi, ef'al-i Rabbaniyenin ve esma-i İlahiyenin ve sıfât-ı Samedaniyenin ve şuanat-ı Sübhaniyenin kendilerine lâıyk ve muvafık kudsî cemallerine ve kemallerine ve hepsi birden Zât-ı Akdes'in kudsî cemaline ve kemaline bedahetle şهادet ederler.

Şu notada, Tabiiyyunun münkir kısmının gittikleri yolun içyüzü ne kadar akıldan uzak ve ne kadar çirkin ve ne derece hurafe olduğu, lâakal doksan muhali tazammun eden dokuz muhal ile beyan edilmiş. Sair risalelerde o muhaller kısmen izah edildiğinden; burada gayet muhtasar olmak haysiyetiyle, bazı basamaklar tayyedilmiştir. Onun için, birdenbire, bu kadar zahir ve aşikâre bir hurafeyi nasıl bu meşhur âkıl feylesoflar kabul etmişler, o yolda gidiyorlar, hatıra geliyor. Evet onlar, mesleklerinin içyüzünü görememişler. Hem hakikat-ı meslekleri ve mesleklerinin lâzımı ve muktezası odur ki; yazılmış herbir muhalin ucunda beyan edilen o çirkin ve müstekreh ve gayr-ı makul *{(Haşiye): Bu risalenin sebab-i te'lifî; gayet mütecevazane ve gayet çirkin bir tarz ile hakaik-i imaniyeyi tezyif edip, bozulmuş akli yetişmediği şeye hurafe deyip, dinsizliği tabiata bağlayarak, Kur'ana hücum edilmesidir. O hücum ise, şiddetli bir hiddeti (kalbe) kalem* verdi ki, *şiddetli ve galiz tokatları o mülhidlere ve haktan yüz çeviren bâtil mezheblilere yedirdi. Yoksa Risale-i Nur'un mesleği, nezihane ve nazikane ve kavli leyyindir.}* hülâsa-i mezhepleri, mesleklerinin lâzımı ve zarurî muktezası olduğunu gayet bedihî ve kat'î bürhanlarla şübhesi olanlara tafsilen beyan ve isbat etmeye hazırım.

Ey muannid münkir! Senin enaniyetin seni o kadar ahmaklaştırmış ki, yüz muhali birden kabul etmek derecesinde hükmediyorsun. Çünkü sen mevcudsun ve basit bir madde ve camid ve tegayyürsüz değilsin. Belki daima teceddüde olarak, gayet muntazam bir makine ve hârîka ve daima tahavvülde bir saray gibisin. Senin vücudunda her vakit zerrelere çalışıyorlar. Senin vücudun kâinatla, hususan rızık

münasebetiyle, hususan beka-i nev'i itibariyle alâkadar ve alış-verişi vardır. Senin vücudunda çalışan zerreler,

o münasebatı bozmamak ve o alâkadarlığı kırmamak için dikkat ediyorlar. Öylece ihtiyatla ayaklarını atıyorlar. Güya bütün kâinata bakıyorlar, senin münasebatını kâinata görüp öylece vaziyet alıyorlar. Sen zahirî ve bâtinî duygularınla, o zerrelerin, o hârika vaziyetine göre istifade edersin. Eğer sen vücudundaki zerreleri, Kadîr-i Ezelî'nin kanunuyla hareket eden küçücük memurları veya bir ordusu veya **kalem**-i kaderin uçları, herbir zerre bir **kalem** ucu veya **kalem**-i kudretin noktaları, herbir zerre bir nokta olduğunu kabul etmezsen; o vakit senin gözünde çalışan herbir zerreye öyle bir göz lâzım ki, senin mecmu-u cesedinin her tarafını görmekle beraber, münasebetdar olduğun bütün kâinatı dahi görecek bir göz ve bütün senin mazi ve müstakbel ve nesil ve aslın ve anasının menbalarını ve rızkının madenlerini bilecek, tanıyacak yüz dâhî kadar bir akıl vermek lâzım geliyor. Senin gibi bu mes'elelerde zerre kadar akli olmayanın bir zerrisine bin Eflatun kadar bir ilim ve şuur vermek, bin derece divanece bir hurafeciliktir!..

Asa-yı Musa (161)

ÜÇÜNCÜ MUHAL: Eğer senin vücudun, Vâhid-i Ehad olan Kadîr-i Ezelî'nin **kalem**ıyla mektub olmazsa ve tabiata, esbaba mensubmatbu' ise; o vakit senin vücudundaki bir hüceyre-i bedenden tut, birbiri içinde daireler misillü, binler mürekkebler adedince tabiat kalıplarının bulunması lâzım gelir. Çünkü meselâ bu elimizdeki kitab eğer mektub olsa, bir tek kalem, kâtibinin ilmine istinad edip, bütün onları yazar. Eğer o, mektub olmazsa ve onun kalemine verilmezse, kendi kendine olmuş denilse veya tabiata verilse; o vakit matbu' kitab gibi, herbir harfi

için bir demir kalem lâzımdır ki tab'edilsin. Nasılki matbaada hurufat adedince demir harfler bulunur, sonra o harfler vücud bulur; o vakit bir tek **kaleme** bedel, o hurufat adedince **kalemler** bulunması lâzım gelir. Belki o hurufat içinde bazan olduğu gibi, **küçük kalem** ile bir büyük harfte bir sahife -ince hatla- yazılmış ise, **binler kalem** bir tek harf için lâzım geliyor. Belki birbirinin içine girip muntazam bir vaziyetle, senin cesedin gibi bir şekil alıyorsa, o vakit herbir dairede, herbir cüz' için, o mürekkebat adedince kalıplar lâzım geliyor. Haydi, yüz muhal içinde bulunan bu tarzı, mümkün desen dahi, bu muntazam san'atlı demir harfleri ve mükemmel kalıpları ve kalemleri yapmak için, yine bir tek **kaleme** verilmezse, o **kalemler**, o kalıplar, o demir harflerin yapılması için, onların adedlerince yine **kalemler**, kalıplar ve harfler lâzım. Çünkü onlar da yapılmışlar ve onlar da muntazam san'atlıdırlar. Ve hâkeza müteselsilen gittikçe gidecek...

Asa-yı Musa (161-162)

ÜÇÜNCÜ KELİME: "İktezathü-t tabiat" Yani; tabiat iktiza ediyor, tabiat yapıyor. İşte bu hükmün çok muhalatı var. Nümune için üçünü zikrediyoruz.

BİRİNCİSİ: Eğer mevcudatta, hususan zîhayatta görünen basîrane, hakîmane olan san'at ve icad, Şems-i Ezelî'nin **kalem**-i kader ve kudretine verilmezse, belki kör, sağır, düşüncesiz olan tabiata ve kuvvete isnad edilse lâzım gelir ki; tabiat, icad için herşeyde hadsiz manevî makine ve matbaaları bulundursun; veyahud herşeyde, kâinatı halk ve idare edecek bir kudret ve hikmet dercetsin. Çünkü nasıl şemsin cilveleri ve akisleri, zemin yüzündeki zerrecik cam parçalarında katrelerde görünüyor. Eğer o misalî ve aksî güneşçikler, semadaki

tek güneşe isnad edilmese, lâzım gelir ki; bir kibrit başı yerleşmeyen bir zerrecik cam parçasında tabîî, fitrî ve güneşin hasiyetlerine mâlik, zahiren küçük, manen çok derin bir güneşin haricî vücudunu kabul ederek, zerrat-ı zücaciye adedince tabîî güneşleri kabul etmek lâzım geldiği gibi.. -aynen bu misal gibi- mevcudat ve zîhayat doğrudan doğruya Şems-i Ezelî'nin cilve-i esmasına verilmezse, herbir mevcudda, hususan herbir zîhayatta hadsiz bir kudret ve irade ve nihayetsiz bir ilim ve hikmet taşıyacak bir tabiatı, bir kuvveti, âdeta bir ilahı içinde kabul etmek lâzım gelir. Bu tarz-ı fikir ise, kâinattaki muhalatın en bâtılı, en hurafesidir. Hâlık-ı Kâinat'ın san'atını, mevhum, ehemmiyetsiz, şuursuz bir tabiata veren insan, elbette yüz defa hayvandan daha hayvan, daha şuursuz olduğunu gösterir.

Asa-yı Musa (162- 163)

İşte şu üç temsili fehmettin ise, bak: Nakkaş-ı Ezelî, gözümüzün önünde kışın beyaz sahifesini çevirip, bahar ve yaz yeşil yaprağını açıp, rûy-i arzın sahifesinde üçyüz binden ziyade enva'ı, kudret ve kader **kalem** ile ahsen-i suret üzere yazar. Birbiri içinde birbirine karışmaz; beraber yazar, birbirine mani olmaz. Teşkilce, suretçe birbirinden ayrı, hiç şaşırtmaz, yanlış yazmaz. Evet en büyük bir ağacın ruh programını bir nokta gibi en küçük bir çekirdekte dercedip, muhafaza eden Zât-ı Hakîm-i Hafîz; vefat edenlerin ruhlarını nasıl muhafaza eder denilir mi? Ve Küre-i Arzı bir sapan taşı gibi çeviren Zât-ı Kadîr; âhirete giden misafirlerinin yolunda nasıl bu Arzı kaldıracak veya dağıtacak, denilir mi? Hem hiçten, yeniden bütün zîhayatın ordularını bütün cesedlerinin taburlarında kemal-i intizamlazerratı Emr-i **كُنْ فَيَكُونُ** ile kaydedip yerleştiren, ordular icad eden Zât-ı Zülcelal; tabur-misal cesedin nizamı altına girmekle, birbiriyle tanışan zerrat-ı esasiye ve ecza-yı asliyesini bir sayha ile nasıl toplayabilir denilir mi?

Asa-yı Musa 191-(192)

Hem madem bahar faslında zeminin dar sahifesinde hatasız yüzbin kitabı birbiri içinde yazan bir **kalem**-i kudret gözümüz önünde yorulmadan işliyor. Ve o **kalem** sahibi yüzbin defa ahd u va'detmiş ki: "Bu dar yerde ve karışık ve birbiri

içinde yazılan bahar kitabındandaha kolay olarak geniş bir yerde güzel ve lâyemut bir kitabı yazacağım ve size okutturacağım" diye, bütün fermanlarda o kitaptan bahsediyor. Elbette ve herhalde o kitabın aslı yazılmış ve haşir ve neşir ile haşiyeleri de yazılacak. Ve umumun defter-i a'malleri onda kaydedilecek.

Asa-yı Musa (220- 221)

. Çünkü herşeyin mukadderatını gözümüz önünde nizam ve mizan levhalarında kaydetmek ve her zîhayatın sergüzeşt-i hayatiyelerini kuvve-i hâfızalarında ve çekirdeklerinde ve sair elvah-ı misaliyede yazmak ve her zîruhun, hususan insanların defter-i a'mallerini elvah-ı mahfuzada tesbit etmek ve geçirmek; elbette öyle muhit bir kader ve hakîmane bir takdir ve müdakkikane bir kayıt ve hafîzane bir kitabet; ancak mahkeme-i kübrada umumî bir muhakeme neticesinde daimî bir mükâfat ve mücazat için olabilir. Yoksa o ihatalı ve inceden ince olan kayıt ve muhafaza; bütün bütün manasız, faidesiz kalır; hikmete ve hakikate münafî olur. Hem haşir gelmezse; kader **kalem** ile yazılan bu kitab-ı kâinatın bütün muhakkak manaları bozulur ki, hiçbir cihet-i imkânı olamaz ve o ihtimal, bu kâinatın vücudunu inkâr gibi bir muhal, belki bir hezeyan olur.

Asa-yı Musa (224)

Beşinci Bürhan

Ey vesveseli arkadaş! Gel, bu azîm sarayın nakışlarına dikkat et ve bütün bu şehrin zînetlerine bak ve bütün bu memleketin tanzimatını gör ve bütün bu âlemin san'atlarını tefekkür et! İşte bak: Eğer nihayetsiz mu'cizeleri ve hünerleri olan gizli bir zâtın **kalem** i işlemezse, bu nakışları sair şüursuz sebeblere, kör tesadüfe, sağır tabiata verilse, o vakit ya bu memleketin herbir taşı, herbir otu, öyle mu'ciznüma nakkaş, öyle bir hârikulâde kâtib olması lâzımgelir ki, bir harfte bin kitabı yazabilsin, bir nakışta milyonlar san'atı dercedebilsin. Çünkü bak bu taşlardaki nakşa, *{(Haşiyeye-8): Şecere-i hilkatın meyvesi olan insana ve kendi ağacının programını ve fihristesini taşıyan meyveye işaretir. Zira **kalem**-i kudret, âlemin kitab-ı kebirinde ne yazmış ise,*

icmalini mahiyet-i insaniyede yazmıştır. **Kalem**-i kader, dağ gibi bir ağaçta ne yazmış ise, tırnak gibi meyvesinde dahi dercetmiştir.} herbirisinde bütün sarayın nakışları var, bütün şehrin tanzimat kanunları var, bütün memleketin teşkilât programları var. Demek bu nakışları yapmak, bütün memleketi yapmak kadar hârikadır. Öyle ise herbir nakış, herbir san'at, o gizli zâtın bir ilânnamesidir, bir hâtemidir.

Asa-yı Musa (237)

Bak, şu sarayın kubbe-i âlîsinde mühim lâmba, {(Haşiye-21): Mühim lâmba Kamer'dir ki, onun işaretiyle iki parça olmuş. Yani: Mevlâna Câmî'nin dediği gibi; "Hiç yazı yazmayan o ümmi zât, parmak **kalem** iyle sahîfe-i semavîde bir elif yazmış; bir kırkı, iki elli yapmış." Yani; şakktan evvel, kırk olan mime benzer; şakktan sonra iki hilâl oldu, elliden ibaret olan iki nuna benzedi.} onun işaretiyle, bir iken ikileşiyor.

Asa-yı Musa (244)

İşte Bedfüzzaman, bu müstesna tecellinin en parlak misalidir. Bütün ömrü boyunca mücerred yaşadı. Dünyanın bütün meşru lezzetlerinden tamamen mahrum kaldı. Bir yuva kurmak ve orada mes'ud bir aile hayatı geçirmek sevdasına düşmeye vakit ve fırsat bulamadı. Fakat Cenab-ı Hak, kendisine öyle şeyler ihsan etti ki, fâni **kalem**lerle tarif olunamayacak kadar muazzam ve muhteşemdir.

Asa-yı Musa (261)

Yedinci Suret: Gel, bir parça gezelim. Şu medenî ahali içinde ne var, ne yok görelim. İşte bak! Her yerde, her köşede, müteaddid fotoğraflar kurulmuş, suret alıyorlar. Bak, her yerde müteaddid kâtibler oturmuşlar, bir şeyler yazıyorlar. Her şeyi kaydediyorlar. En ehemmiyetsiz bir hizmeti, en âdi bir vukuatı zabtediyorlar. Hâ, şu yüksek dağda padişaha mahsus bir büyük fotoğraf kurulmuş ki {(Haşiye): Şu suretin işaret ettiği manaların bir kısmı Yedinci Hakikat'te beyan edilmiş. Yalnız burada padişaha mahsus bir büyük fotoğraf işareti ve hakikatı "Levh-i Mahfuz" demektir. Levh-i Mahfuz'un tahakkuk-u vücudu Yirmialtıncı Söz'de şöyle isbat edilmiş ki: Nasıl küçük küçük cüzdanlar, büyük bir kütüğün

vücudunu ihsas eder ve küçük küçük senedler, bir defter-i kebirin bulunduğunu iş'ar eder ve küçük kesretli tereşşuhatlar, büyük bir su menbaını işmam eder. Aynen öyle de: Küçük küçük cüzdanlar hükmünde; hem birer küçük Levh-i Mahfuz manasında; hem büyük Levh-i Mahfuz'u yazan

kalemden tereşşuh eden küçük küçük noktalar suretinde olan benî-beşerin kuvve-i hâfızaları, ağaçların meyveleri, meyvelerin çekirdekleri, tohumları; elbette bir hâfıza-i kübrayı, bir defter-i ekberi, bir levh-i mahfuz-u a'zamı ihsas eder, iş'ar eder ve isbat eder. Belki keskin akıllara gösterir.},

bütün bu yerlerde ne cereyan eder, suretini alıyorlar. Demek o zât emretmiş ki; mülkünde cereyan eden bütün muamele ve işler zabtedilsin. Demek oluyor

Sözler (53)

Zira bu kâinat öyle bir kitabdır ki, her sahifesi çok kitablara tazammun eder. Hattâ her kelimesi içinde bir kitab vardır. Her bir harfi içinde bir kaside vardır. Yeryüzü bir sahifedir, ne kadar kitab içinde var. Bir ağaç bir kelimedir, ne kadar sahifesi vardır. Bir meyve bir harf; bir çekirdek, bir noktadır. O noktada koca bir ağacın programı, fihristesi var. İşte böyle bir kitab, evsaf-ı celal ve cemale, nihayetsiz kudret ve hikmete mâlik bir Zât-ı Zülcelal'in nakş-ı **kalem**-i kudreti olabilir. Demek âlemin şuhuduyla, bu iman lâzımgelir. İllâ ki, dalaletten sarhoş olmuş ola...

Sözler (59)

Hem herşeyin san'atında nihayet derecede intizam bulunması gösterir ki, nihayetsiz bir hikmet ile iş görülüyor. Evet güzel bir çiçeğin dakik programını, küçücük bir tohumunda dercetmek, büyük bir ağacın sahife-i a'malini, tarihçe-i hayatını, fihriste-i cihazatını küçücük bir çekirdekte manevî kader **kalem**ile yazmak; nihayetsiz bir hikmet **kalem**i işlediğini gösterir.

Sözler (66)

Hem bütün gelecek zamanda olan *{(Haşiye): Evet zaman-ı hazırda, tâ ibtida-i hilkat-ı âleme kadar olan zaman-ı mazi; umumen vukuattır. Vücuda gelmiş her bir günü, her bir senesi, her bir asrı; birer satırdır, birer sahifedir, birer kitabdır ki **kalem**-i kader ile tersim edilmiştir. Dest-i kudret, mu'cizat-ı âyâtını onlarda kemal-i hikmet ve intizam ile yazmıştır. Şu zamandan tâ kıyamete, tâ Cennet'e, tâ ebede kadar olan zaman-ı istikbal; umumen imkânattır. Yani mazi vukuattır, istikbal imkânattır. İşte o iki zamanın iki silsilesi birbirine karşı mukabele edilse; nasilki dünkü günü halkeden ve o güne mahsus mevcudatı icad eden zât; yarınki günü mevcudatıyla halketmeye muktedir olduğu hiçbir vecihle şübhe getirmez. Öyle de şübhe yoktur ki: Şu meydan-ı garaib olan zaman-ı mazinin mevcudatı ve hârikaları; bir Kadîr-i Zülcelal'in mu'cizatıdır. Kat'î şehadet ederler ki: O Kadîr, bütün istikbalin, bütün mümkinatın icadına, bütün acaibinin izharına muktedirdir. Evet nasilki bir elmayı halkedecek; elbette dünyada bütün elmaları halketmeye ve koca baharı icad etmeye muktedir olmak gerektir. Baharı icad etmeyen, bir elmayı icad edemez. Zira o elma o tezgâhta dokunuyor. Bir elmayı icad eden, bir baharı icad edebilir. Bir elma; bir ağacın, belki bir bahçenin, belki bir kâinatın misal-i musaggarıdır. Hem san'at itibariyle koca ağacın bütün tarih-i hayatını taşıyan elmanın çekirdeği itibariyle öyle bir hârika-i san'attır ki: Onu öylece icad eden, hiçbir şeyden âciz kalmaz. Öyle de bugünü halkeden, kıyamet gününü halkedebilir ve baharı icad edecek, haşrin icadına muktedir bir zât olabilir. Zaman-ı mazinin bütün âlemlerini zamanın şeridine kemal-i hikmet ve intizam ile takip gösteren; elbette istikbal şeridine dahi başka kâinatı takip gösterebilir ve gösterecektir. Kaç Sözlerde, bilhâssa Yirmiikinci Söz'de gayet kat'î isbat etmişiz ki: Her şeyi yapamayan hiçbir şeyi yapamaz ve birtek şeyi halkeden, her şeyi yapabilir. Hem eşyanın icadı birtek zâta verilse, bütün eşya birtek şey gibi kolay olur ve sühulet peyda eder. Eğer müteaddid esbaba verilse ve kesrete isnad edilse, birtek şeyin icadı; bütün eşyanın icadı kadar müşkilâtlı olur ve imtina' derecesinde suubet peyda eder.}* **mümkinata kadir olduğuna,**

Sözler (78)

İşte şu üç temsili fehmettin ise, bak: Nakkaş-ı Ezelî, gözümüzün önünde kışın beyaz sahifesini çevirip, bahar ve yaz yeşil yaprağını açıp, rûy-i arzın sahifesinde üçyüz binden ziyade enva'ı, kudret ve kader **kalemiyle ahsen-i suret üzere yazar. Birbiri**

içinde birbirine karışmaz; beraber yazar, birbirine mani olmaz. Teşkilce, suretçe birbirinden ayrı, hiç şaşırtmaz, yanlış yazmaz. Evet en büyük bir ağacın ruh programını bir nokta gibi en küçük bir çekirdekte dercedip, muhafaza eden Zât-ı Hakîm-i Hafîz; vefat edenlerin ruhlarını nasıl muhafaza eder denilir mi? Ve Küre-i Arzı bir sapan taşı gibi çeviren Zât-ı Kadîr; âhirete giden misafirlerinin yolunda nasıl bu Arzı kaldıracak veya dağıtacak, denilir mi? Hem hiçten, yeniden bütün zîhayatın ordularını bütün cesedlerinin taburlarında kemal-i intizamla zerratı Emr-i

كُنْ فَيَكُونُ ile kaydedip yerleştiren,

Sözler (81)

{(Haşiye): Sual: Eğer dense: Neden en çok misalleri çiçekten ve çekirdekten ve meyveden getiriyorsun? Elcevab: Çünkü onlar hem mu'cizat-ı kudretin en antikaları, en hârikaları, en nazeninleridirler. Hem ehl-i tabiat ve ehl-i dalalet ve ehl-i felsefe, onlardaki **kalem**-i kader ve kudretin yazdığı ince hattı okuyamadıkları için onlarda boğulmuşlar, tabiat bataklığına düşmüşler.}

Sözler (86)

Hem madem bahar faslında zeminin dar sahifesinde hatasız yüzbin kitabı birbiri içinde yazan bir **kalem**-i kudret gözümüz önünde yorulmadan işliyor. Ve o **kalem** sahibi yüzbin defa ahd u va'detmiş ki: "Bu dar yerde ve karışık ve birbiri içinde yazılan bahar kitabından daha kolay olarak geniş bir yerde güzel ve lâyemut bir kitabı yazacağım ve size okutturacağım" diye, bütün fermanlarda o kitabdan bahsediyor. Elbette ve herhalde o kitabın aslı yazılmış ve haşır ve neşir ile haşiyeleri de yazılacak. Ve umumun defter-i a'malleri onda kaydedilecek.

Sözler (101)

Hem haşir gelmezse; kader **kalem**ile yazılan bu kitab-ı kâinatın bütün muhakkak manaları bozulur ki, hiçbir cihet-i imkânı olamaz ve o ihtimal, bu kâinatın vücudunu inkâr gibi bir muhal, belki bir hezeyan olur.

Sözler (104)

İşte o saray, şu âlemdir ki; tavanı, tebessüm eden yıldızlarla tenvir edilmiş gök yüzüdür. Tabanı ise, şarktan garba gûna-gûn çiçeklerle süslendirilmiş yeryüzüdür. O Melik ise, ezel ebed sultanı olan bir Zât-ı Mukaddes'tir ki, yedi kat semavat ve arz ve içlerinde olan herşey, kendilerine mahsus lisanlarla o zâtı takdis edip tesbih ediyorlar. Hem öyle bir Melik-i Kadîr ki, semavat ve arzı altı günde yaratarak arş-ı rububiyetinde durup; gece ve gündüzü, siyah ve beyaz iki hat gibi birbiri arkası sıra döndürüp, kâinat sahifesinde âyâtını yazan; ve Güneş, Ay, yıldızlar emrine müsahhar zîhaşmet ve zîkudret sahibidir. O sarayın menzilleri ise, şu onsekiz bin âlemdir ki, herbirisi kendine lâıyk bir tarz ile tezyin ve tanzim edilmiştir. İşte o sarayda gördüğün sanayi-i garibe ise, şu âlemde görünen kudret-i İlahiyenin mu'cizeleridir. Ve o sarayda gördüğün taamlar ise; şu âlemde, hele yaz mevsiminde, hele Barla bahçelerinde rahmet-i İlahiyenin semerat-ı hârikalarına işaretler. Ve oradaki ocak ve matbah ise, burada kalbinde ateş olan arz ve sath-ı arzıdır. Ve orada temsilde gördüğün gizli definelerin cevherleri ise, şu hakikatta esma-i kudsiye-i İlahiyenin cilvelerine misaldir. Ve temsilde gördüğümüz nakışlar ve o nakışların remizleri ise, şu âlemi süslendiren muntazam masnuat ve mevzun nukuş-u **kalem**-i kudrettir ki, Kadîr-i Zülcelal'in esmasına delalet ederler. Ve o üstad ise, Seyyidimiz Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'dır. Avenesi ise, Enbiya Aleyhimüsselâm'dır ve şakirdleri ise evliya ve asfiyadır. O saraydaki hâkimin

hizmetkârları ise, şu âlemde Melaike Aleyhimüsselâm'a işaretler. Temsilde, seyir ve ziyafete davet edilen misafirler ise, şu dünya misafirhanesinde cin ve ins ve insanın hizmetkârları olan hayvanlara işaretler. Ve o iki fırka ise, burada birisi ehl-i imandır ki kitab-ı kâinatın âyâtının müfessiri olan Kur'an-ı Hakîm'in şakirdleridir. Diğer grup ise ehl-i küfür ve tuğyandır ki, nefis ve şeytana tâbi' olup yalnız hayat-ı dünyeviyeyi tanıyan, hayvan gibi belki daha aşağı sağır, dilsiz, dâllîn gruhudur.

Sözler (123)

Hâmisin: Mistar-ı kader üstünde **kalem**-i kudretiyle yazılan mektubat-ı Rabbaniyeyi mütalaa makamında, tefekkür ve istihsan vazifesine başladılar.

Sözler (124)

Hayatın bir kelime-i mektubedir. **Kalem**-i kudretle yazılmış hikmet-nümabir sözdür. Görünüp ve işitilip, esma-i hüsnaya delalet eder. İşte hayatının sureti bu gibi emirlerdir.

Sözler (129-130)

Amma o müzeyyen Kur'an ise, şu musanna' kâinattır. O hâkim ise, Hakîm-i Ezelî'dir. Ve o iki adam ise, birisi yani ecnebisî; ilm-i felsefe ve hükemasıdır. Diğerî, Kur'an ve şakirdleridir. Evet Kur'an-ı Hakîm, şu Kur'an-ı Azîm-i Kâinatın en âlî bir müfessiridir ve en belîğ bir tercümanıdır. Evet o Furkan'dır ki; şu kâinatın sahifelerinde ve zamanların yapraklarında **kalem**-i kudretle yazılan âyât-ı tekvinîyeyi cin ve inse ders verir. Hem herbiri birer harf-i manidar olan mevcudata "mana-yı harfî" nazarıyla, yani onlara Sâni' hesabına bakar, "Ne kadar güzel yapılmış, ne kadar güzel bir surette Sâni'inin cemaline delalet ediyor" der. Ve bununla kâinatın hakikî güzelliğini gösteriyor

Sözler (131)

Üst baş olan kafadan çıkan kelimeler ve göz yaşından kadın döllenebilseydi, benim ruhumun aynısı çıkardı..

İşte dünya süslü bir menzildir. Herbirimizin hayatı, bir endam âyinesidir. Şu dünyadan herbirimize birer dünya var, birer âlemimiz var. Fakat direği, merkezi, kapısı, hayatımızdır. Belki o hususî dünyamız ve âlemimiz, bir sahifedir. Hayatımız bir **kalem**.. onunla sahife-i a'malimize geçecek çok şeyler yazılıyor. Eğer dünyamızı sevdikse, sonra gördük ki: Dünyamız hayatımız üstünde bina edildiği

için, hayatımız gibi zâil, fâni, kararsızdır, hissedip bildik. Ona ait muhabbetimiz, o hususî dünyamız âyine olduğu ve temsil ettiği güzel nukuş-u esma-i İlahiyeye döner; ondan, cilve-i esmaya intikal eder. Hem o hususî dünyamız, âhîret ve Cennet'in muvakkat bir fidanlığı olduğunu derkedip, ona karşı şedid hırs ve talep ve muhabbet gibi hissiyatımızı onun neticesi ve semeresi ve sümbülü olan uhrevî fevaidine çevirsek, o vakit o mecazî aşk, hakikî aşka inkılab eder.

Mektubat (11)

Hayat, harekâtla kemalâtını bulur; beliyyat vasıtasıyla terakki eder. Hayat cilve-i esma ile muhtelif harekâta mazhar olur, tasaffi eder, kuvvet bulur, inkişaf eder, inbisat eder, kendi mukadderatını yazmasına müteharrik bir **kalem** olur, vazifesini îfa eder, ücret-i uhreviyeye kesb-i istihkak eder.

Mektubat (45)

. Nasılki bir sarayın ustası, o saraya münasib bir tarife yapar. Kendini vasıflarıyla göstermek için, bir tarife **kaleme** alır; öyle de: Din ve şariat-ı Muhammediyede (A.S.M.) öyle bir ihata, bir ulviyet, bir hakkaniyet görünüyor ki; kâinatı halk ve tedbir edenin **kalem**inden çıktığını gösterir.

Mektubat (193)

Birinci Fıkra: ذَاكَ الْعَالَمِ الْكَبِيرِ... الخ Yani: Şu kâinat denilen âlem-i ekber ve insan denilen onun misal-i musaggarı olan âlem-i asgar, kudret ve kader **kalemi**yle yazılan âfâkî ve enfüsî vahdaniyet delailini gösteriyorlar. Evet kâinattaki san'at-ı muntazamanın küçük bir mikyasta, nümunesi insanda vardır. O daire-i kübradaki san'at, Sâni'-i Vâhid'e şehadet ettiği gibi, şu insanda olan küçük mikyastaki hurdebînî san'at dahi, yine o Sâni'a işaret eder, vahdetini gösterir. Hem nasılki şu insan gayet manidar bir mektub-u Rabbanîdir, muntazam bir kaside-i kaderdir.. öyle de şu kâinat dahi, aynı o **kalem**-i kaderle, fakat büyük bir mikyasta yazılmış muntazam bir kaside-i kaderdir.

Mektubat (232)

Aynen öyle de **وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَى** Hâlık-ı Hakîm ve Rahîm ve Vedud mukteza-yı rahmet ve hikmet ve vedudiyet olarak, kâinat fabrikasına hareket veriyor; herbir vücud-u fâniyi çok bâki vücutlara çekirdek yapar, makasîd-i

Rabbaniyesine medar eder, şununat-ı Sübhaniyesine mazhar kılar, **kalem**-i kaderine mürekkeb ittihaz eder ve kudretin dokumasına bir mekik yapar ve daha bilmediğimiz pek çok gayat-ı galiye ve makas-ıd-ı âliye için, kendi faaliyet-i kudretiyle kâinatı faaliyete getirir.

Mektubat (296)

Yâ Rab! Habib-i Ekrem (Aleyhissalâtü Vesselâm) hürmetine ve ism-i a'zam hakkına, şu risaleyi neşredenlerin ve rüfekasının kalblerini, envâr-ı imaniyeye mazhar ve **kalem**lerini esrar-ı Kur'aniyeye naşir eyle ve onlara sırat-ı müstakimde istikamet ver. Âmîn.

Mektubat (308)

Hâtîme

Cenab-ı Hak hadsiz kudret ve nihayetsiz rahmetini göstermek için insanda hadsiz bir acz, nihayetsiz bir fakr derceylemiştir. Hem hadsiz nukuş-u esmasını göstermek için insanı öyle bir surette halketmiş ki, hadsiz cihetlerle elemeler aldığı gibi, hadsiz cihetlerle de lezzetler alabilir bir makine hükmünde yaratmış. Ve o makine-i insaniyede yüzer âlet var. Herbirinin eleme ayrı, lezzeti ayrı, vazifesi ayrı, mükâfatı ayrıdır. Âdeta insan-ı ekber olan âlemde tecelli eden bütün esma-i İlahiye, bir âlem-i asgar olan insanda dahi o esmanın umumiyetle cilveleri var. Bunda sıhhat ve âfiyet ve lezaiz gibi nâfi' emirler, nasıl şükürü dedirtir, o makineyi çok cihetlerle vazifelerine sevkeder. İnsan da bir şükür fabrikası gibi olur. Öyle de: Musibetlerle, hastalıklarla, âlâm ile, sair müheyyic ve muharrik ârızalar ile o makinenin diğer çarklarını harekete getirir, tehyic eder. Mahiyet-i insaniyede münderic olan acz ve za'f ve fakr madenini işlettiriyor. Bir lisan ile değil, belki herbir âzânın lisanıyla bir iltica, bir istimdad vaziyeti verir. Güya insan o ârızalar ile, ayrı ayrı binler **kalemi**

tazammun eden müteharrik bir **kalem** olur. Sahife-i hayatında veyahut Levh-i Misalî'de mukadderat-ı hayatını yazar, esma-i İlahiyeye bir ilânname yapar ve bir kaside-i manzume-i Sübhaniye hükmüne geçip, vazife-i fitratını îfa eder.

Lem'alar (13)

Elbette devlet, seyf ve **kalem** üstünde durduğu gibi; Küre-i Arz da, öküz ve balık üstünde duruyor denilir. Zira ne vakit öküz çalışmazsa ve balık milyon yumurtayı birden doğurmazsa, o vakit insan yaşayamaz, hayat sukut eder, Hâlık-ı Hakîm de Arz'ı harab eder.

Lem'alar (93)

Kur'an bir hâfızdır; kudret **kalem**ıyla kâinat sahifelerinde yazılan âyâtı okuyor

Lem'alar (128)

Ey tenbellik damarıyla yazıdan usanan ve ey sofi-meşreb kardeşler! Bu iki hadîsin mecmuu gösterir ki: Böyle zamanda hakaik-i imaniyeye ve esrar-ı şariat ve Sünnet-i Seniyyeye hizmet eden mübarek hâlis **kalem**lerden akan siyah nur veya âb-ı hayat hükmünde olan mürekkeblerin bir dirhemi, şühedanın yüz dirhem kanı hükmünde yevm-i mahşerde size faide verebilir. Öyle ise, onu kazanmaya çalışınız.

Lem'alar (167)

Elcevab: Bir sene bu risaleleri ve bu dersleri anlayarak ve kabul ederek okuyan; bu zamanın mühim, hakikatlı bir âlimi olabilir. Eğer anlamasa da, madem Risale-i Nur şakirdlerinin bir şahs-ı manevîsi var, şübhesiz o şahs-ı manevî bu zamanın bir âlimidir. Sizin **kalem**leriniz ise, o şahs-ı manevînin parmaklarıdır. Kendi nokta-i nazarımda liyakatsiz olduğum halde, haydi hüsn-ü zannınıza binaen bu fakire bir üstadlık ve tebaiyet noktasında bir âlim vaziyetini verdiğinizden bağlanmışsınız. Ben ümmi ve **kalem**siz olduğum için, sizin **kalem**leriniz benim **kalem**im sayılır, hadîste gösterilen ecri alırsınız.

Lem'alar (167)

İhtar

Şu notada, Tabiiyyunun münkir kısmının gittikleri yolun içyüzü ne kadar akıldan uzak ve ne kadar çirkin ve ne derece hurafe olduğu, lâakal doksan muhali tazammun eden dokuz muhal ile beyan edilmiş. Sair risalelerde o muhaller kısmen izah edildiğinden; burada gayet muhtasar olmak haysiyetiyle, bazı basamaklar tayyedilmiştir. Onun için, birdenbire, bu kadar zahir ve aşikâre bir hurafeyi nasıl bu meşhur âkıl feylesoflar kabul etmişler, o yolda gidiyorlar, hatıra geliyor. Evet onlar, mesleklerinin içyüzünü görememişler. Hem hakikat-ı meslekleri ve mesleklerinin lâzımı ve muktezası odur ki; yazılmış herbir muhalin ucunda beyan edilen o çirkin ve müstekreh ve gayr-ı makul *{(Haşiye): Bu risalenin sebab-i te'lifi; gayet mütecevizane ve gayet çirkin bir tarz ile hakaik-i imaniyeyi tezyif edip, bozulmuş aklı yetişmediği şeye hurafe deyip, dinsizliği tabiata bağlayarak, Kur'ana hücum edilmesidir. O hücum ise, şiddetli bir hiddeti (kalbe) kalem* verdi ki, *şiddetli ve galiz tokatları o mülhidlere ve haktan yüz çeviren bâtil mezheblilere yedirdi. Yoksa Risale-i Nur'un mesleği, nezihane ve nazikane ve kavli-i leyyindir.}* hülâsa-i mezhepleri, mesleklerinin lâzımı ve zarurî muktezası olduğunu gayet bedihî ve kat'î bürhanlarla şübhesi olanlara tafsilen beyan ve isbat etmeye hazırım.

Lem'alar (176)

Eğer sen vücudundaki zerrelere, Kadîr-i Ezelî'nin kanunuyla hareket eden küçücük memurları veya bir ordusu veya **kalem**-i kaderin uçları, herbir zerre bir **kalem** ucu veya **kalem**-i kudretin noktaları, herbir zerre bir nokta olduğunu kabul etmezsen; o vakit senin gözünde çalışan herbir zerreye öyle bir göz lâzım ki, senin mecmu-u cesedinin her tarafını görmekle beraber, münasebetdar olduğun bütün kâinatı dahi görecek bir gözü ve bütün senin mazi ve müstakbel ve nesil ve aslın ve anasının menbalarını ve rızkının madenlerini bilecek, tanıyacak yüz dâhî kadar bir

akıl vermek lâzım geliyor. Senin gibi bu mes'elelerde zerre kadar akılı olmayanın bir zerresine bin Eflatun kadar bir ilim ve şuur vermek, bin derece divanece bir hurafeciliktir!..

Lem'alar (180)

ÜÇÜNCÜ MUHAL: Eğer senin vücudun, Vâhid-i Ehad olan Kadîr-i Ezelf'nin **kalem** ile mektub olmazsa ve tabiata, esbaba mensub matbu' ise, o vakit senin vücudundaki bir hüceyre-i bedenden tut, birbiri içinde daireler misillü, binler mürekkebler adedince tabiat kalıplarının bulunması lâzım gelir. Çünkü meselâ bu elimizdeki kitab eğer mektub olsa, bir tek **kalem**, kâtibinin ilmüne istinad edip, bütün onları yazar. Eğer o, mektub olmazsa ve onun **kalem**ine verilmezse, kendi kendine olmuş denilse veya tabiata verilse, o vakit matbu' kitab gibi, herbir harfi için ayrı bir demir **kalem** lâzımdır ki tab'edilsin. Nasılki matbaada hurufat adedince demir harfler bulunur, sonra o harfler vücud bulur; o vakit bir tek **kalem**e bedel, o hurufat adedince **kalem**ler bulunması lâzım gelir. Belki o hurufat içinde bazan olduğu gibi, küçük **kalem** ile bir büyük harfte bir sahife -ince hatla- yazılmış ise, binler **kalem** bir tek harf için lâzım geliyor. Belki birbirinin içine girip muntazam bir vaziyetle, senin cesedin gibi bir şekil alıyorsa, o vakit herbir dairede, herbir cüz' için, o mürekkebat adedince kalıplar lâzım geliyor. Haydi, yüz muhal içinde bulunan bu tarzı, mümkün desen dahi, bu muntazam san'atlı demir harfleri ve mükemmel kalıpları ve **kalem**leri yapmak için, yine bir tek **kalem**e verilmezse, o **kalem**ler, o kalıplar, o demir harflerin yapılması için,

onların adedlerince yine **kalem**ler, kalıplar ve harfler lâzım. Çünkü onlar da yapılmışlar ve onlar da muntazam san'atlıdırlar. Ve hâkeza müteselsilen gittikçe gidecek...

Lem'alar (181)

Hem hayatta san'at-ı Rabbaniyenin öyle fevkalâde hârîka mu'cizeleri var ki, bütün kâinatı halkedemeyen bir zât, bir kudret; en küçük bir zîhayatı halkedemez. Evet bir nohut tanesinde bütün Kur'anı yazar gibi; çamın gayet küçük bir tohumunda koca çam ağacının fihristesini ve mukadderatını yazan **kalem**, elbette semavatı yıldızlarla yazan **kalem** olabilir. Evet bir arının küçük kafasında kâinat bahçesindeki çiçekleri tanıyacak ve ekser enva'ıyla münasebetdar olacak ve bal gibi bir hediye-i rahmeti getirecek ve dünyaya geldiği günde şerait-i hayatı bilecek derecede bir istidadı, bir kabiliyeti, bir cihazı derceden zât; elbette bütün kâinatın Hâlık'ı olabilir.

Lem'alar (338)

İşte bu hallakıyet-i Rabbaniyenin içinde; o sevimli ve sevdiği masnuatın hususan zîhayatların hiçbirine göz açtırmayarak âlem-i gayba gönderiyor, hiçbirine nefes aldırmayarak dünyadaki hayattan terhis ediyor, mütemadiyen bu misafirhane-i âlemi doldurup misafirlerin rızası olmayarak boşaltıyor; **kalem**-i kaza ve kader, Küre-i

Arz'ı yazar bozar tahtası gibi yaparak **يُحْيِي وَ يُمِيتُ** cilveleriyle mütemadiyen Küre-i Arz'da yazılarını yazar ve o yazıları tazelandirir, tebdil eder. İşte bu faaliyet-i Rabbaniyenin ve bu hallakıyet-i İlahiyenin bir sırr-ı hikmeti ve esaslı bir muktezisi ve bir sebep-i dâîsi, üç mühim şubeye ayrılan hadsiz, nihayetsiz bir hikmettir.

Lem'alar (347)

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Ben şimdi Celcelutiye'yi okurken, **بِحَقِّ تَبَارَكَ ثُمَّ نُونٍ** cümlesinde Risale-i Kader'e işaret eden ve yirmialtıncı mertebede **وَسَائِلِ ثُمَّ نُونٍ** Suresi Kader Sözüyle münasebeti nedir, kalbime gelmesi ânında

ihtar edildi: "O surenin başını oku!" Ben de okurken gördüm ki: **ن**

وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ âyeti bütün **kalem**lerin ve tastir ve kitabetlerin aslı, esası, ezeli me'hazı ve sermedî üstadı kaderin **kalem**i ve Nur ve

ilm-i ezeli'nin nuruna işaret eden **ن** kelimesidir. Demek **وَالذَّارِيَاتِ**

Zerrat Risalesi'ne işareti gibi kuvvetli bir münasebetle, **ن** kelimesi Risale-i Kader'e kuvvetli işaretle bakar.

Şualar (519)

Meydan-ı ibtila ve imtihana Lillah ve Fillah için atıldığınız andan bu ana kadar hukukullah ve hukuk-u ibadın müdafaa ve muhafazasına leyl ü nehar, Hak ve halk huzurunda, zâtınıza has kudret-i ilmiye ve kemaliye ve nuriye ve irşadiyelerinizle fevkalâde ağır şerait dairesinde lâyenkatı' denecek derece sa'y ü gayret ve himmetle çalıştığınıza; Melek, Felek, Arş, Kürsî, Levh, **Kalem**, Arz, Semavat, Âlem-i Kevn, ins ü cinn ve hariçteki ehl-i insan ve İslâm ve bu abd-i âciz "Eşhedü billah ilâ âhiriddevran" şahid-i daimî ve ebedîyiz.

Tarihçe-i Hayat (644)

ONBİRİNCİ LEM'A: Arkadaş! Bir nev'in efradı arasındaki tevafuk ve bir cinsin enva'ı arasında âza-yı esasiyede bulunan müşabehet, sikkenin ittihadına, **kalem**in

vahdetine delalet ettiklerinden anlaşılıyor ki, bütün mütevacıf ve müteşabihler, yani birbirine benzeyen çokluk, bir Zât-ı Vâhid'in eser-i san'atıdır

Mesnevi-i Nuriye (18)

Ve keza zerrat arasındaki cazibenin, güneş ve yıldızlar arasında bulunan cazibeye

kardeş olması, her iki kısmın da bir **kalem**-i vâhidin yazısı olduğunu **اللَّهُ لَا**

إِلَهَ إِلَّا هُوَ ile izhar ediyorlar.

Mesnevi-i Nuriye (56)

İ'lem Eyyühel-Aziz! Âlemde her şeyin yüzünde hikmet eserleri görüldüğü gibi en uzak, en geniş, en ince kesretin tabakaları üstünde de hikmet, ihtimam eserleri görülmektedir. Evet kesret ve tekessürün müntehası ve neticesi olan insanın sahife-i vechinde, cebhesinde, cildinde, ellerinin içlerinde **kalem**-i kader ile pek çok çizgiler, hatlar, nakışlar, nişanlar yazılmıştır. Malûmdur ki, insanın şu sahifelerinde yazılan o kelimeler, harfler, noktalar, harekeler, ruh-u insanîde bulunan manalara, maneviyatlara delalet ettikleri gibi, fitratında kader tarafından yazılan mektublara da işaretleri vardır. Arkadaş, insanın geçen sahifelerine kaderin yazdığı haşiye, tesadüf ve ittifakın dühûlüne bir menfez bırakmamıştır

Mesnevi-i Nuriye (103)

İ'lem Eyyühel-Aziz! Şu gördüğün büyük âleme büyük bir kitab nazarıyla bakılırsa, Nur-u Muhammedî (A.S.M.) o kitabın kâtibinin **kalem**inin mürekkebidir. Eğer o âlem-i kebir, bir şecere tahayyül edilirse, Nur-u Muhammedî hem çekirdeği, hem semeresi olur. Eğer dünya mücessem bir zîhayat farzedilirse, o nur onun ruhu olur. Eğer büyük bir insan tasavvur edilirse, o nur onun akli olur. Eğer pek güzel şaşaalı bir cennet bahçesi tahayyül edilirse, Nur-u Muhammedî onun andelibi olur. Eğer pek büyük bir saray farzedilirse, Nur-u Muhammedî o Sultan-ı Ezelî'nin makarr-ı saltanat ve haşmeti ve tecelliyat-ı cemaliyesiyle âsâr-ı san'atını hâvi olan o yüksek saraya nâzır ve münadi ve teşrifatçı olur. Bütün

insanları davet ediyor. O sarayda bulunan bütün antika san'atları, hârikaları ve mu'cizeleri tarif ediyor. Halkı o saray sahibine, sâni'ine iman etmek üzere cazibedar, hayret-efza davet ediyor.

Mesnevi-i Nuriye (116)

İ'lem Eyyühel-Aziz! Nefis daima ızdırablar, kalâklar içinde evhamdan kurtulup tevekküle yanaşmıyor. Hükm-ü Kadere razı olmuyor. Halbuki şemsin tulû' ve gurubu muayyen ve mukadder olduğu gibi, insanın da bu dünyada tulû' ve gurubu ve sair mukadderatı, **kalem**-i kader ile cebhesinde yazılıdır. İsterse başını taşa vursun ki, o yazıları silsin; fakat başı kırılır, yazılara bir şey olmaz hâ!

Mesnevi-i Nuriye (122)

İ'lem Eyyühel-Aziz! Bir şeyin sâni'i, o şeyin içinde olursa, aralarında tam bir münasebet lâzımdır. Ve masnuatın adedince sâni'lerin çoğalması lâzımdır. Bu ise muhaldir. Öyle ise sâni', masnu içinde olamaz. Meselâ: Matbaa ile teksir edilen bir kitab, yine bir adamın **kalem**ıyla yazılıyor. O kitabın nakışları, harfleri; kendisinden sünbüllemmez. Kâtib de o kitabet san'atı içinde değildir. Ve illâ, intizamdan çıkar. Öyle ise, masnuun nakışları kendisinden değildir. Ancak, kudret **kalem**ıyla kaderin takdiri üzerine yazılıyor.

Mesnevi-i Nuriye (122)

Hem üslûb-u Kur'anîde öyle bir cezalet ve selaset ve fitrîlik var ki: Güya Kur'an bir hâfızdır; kudret **kalem**ıyla kâinat sahifelerinde yazılan âyâtı okuyor. Güya Kur'an, kâinat kitabının kıraatıdır venizamatinin tilavetidir ve Nakkaş-ı Ezelîsinin şuanatını okuyor ve fiillerini yazıyor. Bu cezalet-i beyaniyeyi görmek istersen, hüşyar ve

müdakkik bir kalb ile, Sure-i Amme ve **قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكِ**

الْمَلِكِ âyetleri gibi fermanları dinle!..

Mesnevi-i Nuriye (168)

İ'lem Eyyühel-Aziz! Şeytanın ilka etmekte olduğu vesveselerden biri:

"Yahu, Őu koyun veya inek, eğer Kadîr ve Alîm-i Ezelî'nin nakŐı, mülkü olmuş olsa idi; bu kadar miskin bîçare olmazlardı. Eğer bâtınlarında, içlerinde Alîm, Kadîr, Mürîd bir Sâni'in **kalemi** çalıŐmıŐ olsaydı, bu kadar cahil, yetim, miskin olmazlardı." diyen ve cinnî Őeytanlara üstad olan ey Őeytan-ı insî! Cenab-ı Hak, her Şeye lâyıķını veriyor ve maslahata göre veriyor. Eğer atâsı, in'amı bu kaideden hariç olsa idi, senin eŐeęinin kulağı senden ve senin üstadlarından daha akıllı, daha âlim olması lâzımdı. Ve senin parmağın içinde senin Şuur ve iktidarından daha çok bir Şuur, bir iktidar yaratırdı. Demek her Őeynin bir haddi var. O Şey, o had ile mukayyedir.

Mesnevi-i Nuriye (181)

İ'lem Eyyühel-Aziz! Őu âlem, görünen ve görünmeyen bütün tabakat ve enva'ıyla "Lâ İlahe İllâ Hu" diye tevhidi ilân ediyor. Çünkü aralarındaki tesanüd böyle iktiza ediyor. Ve o tabakatta enva', bütün erkânıyla "Lâ Rabbe İllâ Hu" diye ilân-ı Şehadet ediyor. Çünkü aralarındaki müşabehet böyle istiyor. Ve o erkân bütün a'zasıyla "Lâ Mâlike İllâ Hu" diye Őehadetlerini ilân ediyorlar. Çünkü aralarındaki temasül böyle iktiza eder. Ve o a'za bütün eczasıyla "Lâ Müdebbire İllâ Hu" diye Şehadet eder. Çünkü aralarında teavün ve tedahül vardır. Ve o ecza bütün cüz'iyatıyla "Lâ Mürebbiye İllâ Hu" diye olan Őehadetini ilân eder. Çünkü aralarındaki tevafuk, **kalemin** bir olduğuna delalet ediyor. O cüz'iyat bütün hüceyratıyla "Lâ Mutasarrıfe Fil-Hakikati İllâ Hu" diye Şehadet eder. Ve o hüceyrat bütün zerratıyla "Lâ Nâzıme İllâ Hu" diye ilân-ı Şehadet eder. Çünkü cevahir-i ferd arasındaki haytın bir olduğu böyle iktiza eder. Ve o zerrat bütün esîriyle "Lâ İlahe İllâ Hu"

cevheresiyle ilân-ı tevhid eder. Çünkü esîrin besateti, sükûnu, intizamla emr-i Hâlîka sür'at-i imtisali, böyle iktiza eder.

Mesnevi-i Nuriye (192)

İ'caz-ı Kur'aniyeden İhlas-ı Şerifle Muavvizeteyn ve Fatiha-i Şerife surelerinin tevafukat-ı hurufiye sırlarını gösteren, Yirmidokuzuncu Mektub'un Sekizinci Remzini aldım ve okudum. Neşir buyurulan işbu risaledeki tevafukat, şimdiye kadar emsali nâmesbuk bir sırrı meydana koymuş. Bu hususa dair mütalaada bulunmak, kuvve-i **kalem**iyemin ve havsala-i mevcudemim kat kat fevkinde bulunmakla beraber, afv-ı Üstadanelerine mağruren şu kadar diyebilirim ki: Neşir buyurulan risaledeki izahat, herhangi bir bedbîn ve kör olan bir gafili uyandıрмаğa ve hattâ bütün mevcudiyetiyle kararmış kalbleri tenvire ve irşada pek büyük delil bulunduğundan, muhterem Üstadımızın tasavvurî kararı vechile, her ferdin Kur'an-ı Azîm-ül Bürhan'daki mu'cizatu görmesi için Kur'an'ın baş tarafına derci hususu pek muvafık görüldüğünü arzeylerim, Efendim Hazretleri.

Saatçi Lütfü

Barla Lahikası (97)

Dört sene evvel Burdur'a geldiğimde, kardeşimiz Şeyh Mehmed Efendi'nin delalet ve tavassutu ile muhabereye başlamış ve binnetice hikmetresan ve nurfeşan ve müşkilküşa ve kâinatın muamma-yı tılsımını açan anahtarları bu fakirin eline veren yine o risalelerdir. İşte o bahâ takdir edilemeyen o anahtarlar, öyle mücevherat ve pırlanta elmaslar ki, ne diyeyim iktidarsızlığımdan lisanım ve **kalem**im kalbimin tercümanı olamıyor, âciz kalıyor.

Barla Lahikası (98)

"Hemen Rabbim, hakikî verese-i Enbiyayı teksir, dünyevî ve uhrevî âmâl ve makasidına muvaffak buyursun" duasını tekrar ile beraber Onuncu Söz'ün âciz **kalem**ime kumanda verip yazdırdığı şu arızacığımı takdime cür'et eder, bilhâssa dest ü damen-i muallâlarını öperim efendim.

Barla Lahikası (136)

(Hâfız Ali'nin dersini ne tarzda anladığını gösteren bir fıkrasıdır)

Muhterem Üstadım!

Otuzbirinci Mektub'un Ondördüncü Lem'asının İkinci Makamını bir defa kendim okudum. Pek cüz'î istifade ile, dimağımda bir lezzet hissettim. İkinci ve üçüncü tekrarlarımda öyle bir zevk-i ruhanî uyandırdı ki; eğer kalb ve **kalem**im ruhuma tercüman olabilseler, belki bir derece siz üstadıma minnetdarane arza cür'et eylerdim. Heyhat ne kalbim ve ne de **kalem**im ve ne ruhum, acz ile önüme çıktılar ve itiraf-ı kusur ediyordular.

Barla Lahikası (185)

Gavs-ı A'zam Şah-ı Geylanî (Kuddise sırruhu-l âlî) Hazretlerinin eserlerindeki gaybî ve manevî ihbar, bu bîçareyi öyle bir hale getirdi ki, tariften âcizim. Ruhaniyetlerindeki celalet ve azamet karşısında avuç içinde sıkılan bir top hamur ne hale girerse, bu bîçare de, öyle oldum. Bir şey düşünemez, sersem, âdeta meyyit-i müteharrik bir hale geldim. Günlerden beri zihnim ve bütün havassım, hemen tamamen bu hârîka eserle meşgul. Bu halette iken, istidadımın fevkinde şöyle birkaç beyit kalbime ve **kalem**ime geldi. Kaidesine uygun olarak düzeltmedim. Müşfik üstadımın aflarına istinaden yazıyorum. Tashihi, üstadıma ve hablullaha yapışan kardeşlerime bırakıyorum.

Barla Lahikası (212)

(**Kalem**i kerametli Mes'ud'un ehemmiyetli bir rü'yasıdır)

Âlîcenab ve faziletmend Üstad-ı Muhteremim Efendim Hazretleri!

Tulûat olmadıkça, siz üstadıma mektub yazmağa muktedir olamıyorum. Çünkü başlıca âmâlîm Nurların ikmalî olduğundan ve yazdığım esnada bir an evvel bitirmek emeliyle serî' bir surette yazdığım için, o Nurlardan almış olduğum feyzi etraflıca anlatamayacağım için, mektub tastirine cür'et edemiyorum.

Hüsrev Efendi'nin nezdinizden müfakatı günü, bendeniz ziyarete geliyordum. Bedre'nin civarında birbirimize tesadüf ettik. Geri dönmekliğimizi söylediler. Sabırsızca esbabının neden münbais olduğunu sordum. Neticeyi anlattılar. Birlikte köye avdet ettik. Çok müteessir oldum. Me'yusiyetimden iki gün dışarıya çıkamadım. Kalbimin teessürünü teskin için, Nurları yazmakla meşgul oldum.

Barla Lahikası (213)

Aziz Üstadım! Nâkıs **kalemim**, âciz lisanım, hissiyatıma tercüman olamıyor. Her dindaş gibi, benim de kalbim aziz imanımın aşkıyla çarpıyor. Hamdolsun, damarlarımızda dolaşan kan, binler senelik ehl-i hak ve imandan, irsen intikal etmiş bir mayadır.

Barla Lahikası (223)

O Nurları yazdıkça **kalemim** ve kalbim gayet şirin ve ruhanî bir sevinç hissediyorum. Cenab-ı Hakk'a nasıl hamd ve şükredeceğimibilemiyorum. Bazan o Risale-i Nur'un envârına karşı ihtiyarım elimden gidiyor. Gafletli geçmiş zamanımı düşündükçe mahzun ve mükedder bulunuyorum. Bu Nurları bulduktan sonra istikbalimi gördükçe kahkaha ile gülüyorum, ferah oluyorum ve müferrah oluyorum. Onbeş senedir böyle bir hizmeti arzu ediyordum. Dünyanın çok safahat-ı hayatını ve zevkiyatını gördüm. Bu ebede karşı arzuyu tatmin ve işba' etmiyordular.

Barla Lahikası (235)

Ya üstad-ı ekremim! Size, yani Risale-i Nur'a hüsn-ü hatt ve daha doğrusu ta'zim, tekrim, hürmet, samimiyet, muhabbet ve teslimiyetimin binde birini takdim edemiyorum. Âciz **kalemim** ve lisanım, hissiyat ve ruhumun tercümanı olamıyor.

Barla Lahikası (237)

Haşre dair, Sure-i Rum'da **وَ مِنْ آيَاتِهِ وَ مِنْ آيَاتِهِ وَ**

مِنْ آيَاتِهِ haşrin,

ayrı ayrı çok kuvvetli bürhanlarını mu'cizane beyan eden o âyetlerin ilhamı ile, o âyetlere bir tefsir yazmak niyetinde olduğum vakitte, bu suallerin sorulması, latif

bir tevafuktur. **وَ أَرْوَاهُمْ وَ أَوْلَادَهُمْ** fıkrasını dua ve

münacatımda ilâve ettiğim dakikada hatırıma geldiniz. Bu nev' duada dahi birinciliği kazandınız. Kalben, **kalem**en, bilfiil alâkadar olmak şartıyla, yirmidört saatte yüz defa, tasavvurca beşyüz defa, manevî kazanç ve duamda hissedar olmaya müstehak olmanızı arzu ettiğim bir vakitte bu sualleriniz, beni sizin hesabınıza çok mesrur etti ve bir beşaret oldu.

Barla Lahikası (259)

Aziz, sıddık, müdakkik, meraklı kardeşim Re'fet Bey!

Namınıza yazılan Onikinci Lem'anın izaha muhtaç noktalarının izahına şimdilik ihtiyaç yoktur. Asıl maksad, âyâta gelen evhamın def'ine kifayetidir. Ve bu nokta-i nazarda kâfi derecede herkes fehmeder. Her risalede herkesin hissesi var, fakat herkes her şeyini bilmek lâzım değildir. Mirkat-üs Sünnet ve vahdet-ül vücuda dair iki risaleyi nasıl buldunuz? Elbette kıymetşinas nazarın onları takdir etmiş.

Bu defaki sualinizin iki ciheti var: Biri; sırr-ı Âl-i Abâ ciheti ki, o sırdır. Ben o sırrın ehli değilim ki, cevap vereyim, yahut herbir sırrın izharı **kaleme** gelmez. Çünkü Hakikat-ı Muhammediyenin bir cilvesi, o Âl-i Abâ'da tezahür ediyor Barla Lahikası (344)
Mâşâallah, bârekâllah Keramat-ı Aleviye'nin Risalet-ün Nur'a imzasını bu zamanda tam tasdik ettiren keramat-ı **kalem-i** Alevî (Ali) ve Kur'an'a çok kıymetdar hizmeti ve Mu'cizat-ı Ahmediye'nin(A.S.M.) hârika bir kerametini gözlere gösteren ve Kur'anın altun bir anahtarı olan kalem-i Hüsrevî; değil yalnız bizleri, belki ruhanîleri ve melekleri de sevindiriyorlar.

Kastamonu Lahikası (6)

İkincisi: Burada Âyet-ül Kübra'nın birinci tebyizi, aynen bir sene sonra, oradaki birinci tebyiz gibi, Âyet-ül Kübra'nın namına tevafuku var. İki tevafukun tetabuku, tesadüfe havalesi imkânsız bir keyfiyet olmakla.. **kalemi**, zülfikar-misal zâtın **kalemi**yle otuzüç kelime-i tevhidin tevafukundaki gaybî imzayı cidden tenvir ve tasdik eder.

Kastamonu Lahikası (32)

Bu defa hediyelerinize mukabil elimden gelseydi yalnız maddî fiatına göre herbir risaleye on lira ve Yirmibeşinci Söz'e yirmibeş altun belki elmas ve Yirmidokuzuncu Söz'e yirmidokuz yakut verirdim. Öyle ise, verilmiş gibi kabul ediniz. Evet tevafukta muvaffakiyetli olan **kalem-i** Alevî, Keramet-i Aleviye'ye göze görünür güzel bir delil göstermiş. Yüzbin mâşâallah. Hüsrev'in çok şirin ve fevkalâde yazdığı Hastalar Lem'ası ile Esmâ-i Sitte Lem'ası, benim nazarımda elmasla yıldızlı yazılan ve onlar kadar uzun iki mektub-u sadakatmedar hükmünde bana görüldü; Risale-i Nur'a çok ehemmiyetli hizmetlerini göz yaşıyla hatırlattı ve

Firdevsî hediyeizdeki risalelerin harfleri adedince, Cenab-ı Erhamürrâhimîn sizlere rahmet, bereket, saadet ihsan eylesin. Âmîn.

Kastamonu Lahikası (33)

Kuran ı Kerim de ilk inen sure Alak suresinde ilk inen ayetlerde bahsdeilmiş.Ayrıca Kalem adlı bir sure de var.

<p>القلم</p> <p>بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ</p> <p>۱ ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ</p> <p>Kalem 1</p> <p>Diyanet Vakfı (Türkçe)</p> <p>Nûn. (Ey Muhammed) Andolsun kaleme ve satir satir yazdiklarına ki, sen Rabbinin nimeti sayesinde, bir deli degilsin. (1-2)</p> <p>Türkçe Okunuş</p> <p>Nûn, velkâlemî ve ma yesturûn.</p>	<p>Halekal insane min 'alak.</p> <p>۳ اِقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ</p> <p>Alâk 3</p> <p>Diyanet Vakfı (Türkçe)</p> <p>Oku! Senin Rabbin en cömert olandır.</p> <p>Türkçe Okunuş</p> <p>İkra' ve rabbukel'ekram.</p>
<p>مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ</p> <p>۲</p> <p>Kalem 2</p>	<p>۴ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ</p> <p>Alâk 4</p> <p>Diyanet Vakfı (Türkçe)</p> <p>O, kalemlle yazmayı öğretendir, insana bilmedigini öğretendir. (4-5)</p> <p>Türkçe Okunuş</p> <p>Ellezî 'alleme bilkalem.</p> <p>۵ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ</p>

Kelam ruhun alem i şhadetteki vucud u haricisidir ve suretidir.(Hasan abimin tesbiti.)Biz bu kelamı nasıl gözle görülür bir hale getireceğiz. Tabiki Kalemlle.

Daima Kelamdan Kaleme Kalemlen kelama geçiş var.

Cennet mekan Sultan II . Abdülhamid Han Çemberlitaş ta Kuran basan matbaların mürekkepli suları diğer sularla karışmasın diye özel su drenaj yoşu yaptırmış denize kadar.

Kitap Arapçada Ketebe kökünden geliyor.

Miraç ta Peygamberimizin (S.A.S) meleklerin kalem seslerini duyduğu rivayet ediliyor.

Risale i Nur Külliyyatında tesbit ettiğim Kalem tanımları:

- 1 – Kudret kalemi
- 2 – Kader kalemi
- 3 – Paygamberimizin (s.a.s) parmak kalemi
- 4 – Hikmet kalemi
- 5 – Hayat kalemi
- 6 – İnsan kalemi
- 7 – Kaza ve kader kalemi
- 8 – Tevafuk kalemi
- 9 – Kalem = Kalp
- 10 – Fani kalemler.

Parlak / Nurani / Tevafuklu / Çalışkan / Kerametkar-Kerametli / Kesretli /Aciz
Nakıs / Kıymettar / Elmas kılıç gibi / Kuvvetli / Kudsi / Vazifedarane / Temiz-
Muvaffakiyetli / Letafetli / Mübarek / Manevi / Müstesna /
Manevi meclisimizi zinetlendiren kalemler.

Masumların kalemi-Ümmilerin kalemi

Vahid i ehad ın kalemi

Gül fabrikasının kalemi

İşte ey kardeşlerim ve ey hizmet-i Kur'anda arkadaşlarım! Bir kal'ayı fetheden bir bölüğün çavuşuna bütün şerefi ve bütün ganîmeti vermek nasıl zulümdür, bir hatadır; öyle de şahs-ı manevînizin kuvvetiyle ve **kalem**leriniz ile hasıl olan fütuhattaki inayatı benim gibi bir bîçareye veremezsiniz. Elbette böyle mübarek bir cemaatte, tevafukat-ı gaybiyeden daha ziyade kuvvetli bir işaret-i gaybiye var ve ben görüyorum; fakat herkese ve umuma gösteremiyorum.

Sikke-i Tasdik-i Gaybi (234)

Mübarekler heyetiyle Nur ve Gül Fabrikası

Kalemleri kılınç gibi, zamanın hârikası

Hanımlar Rehberi (167)

"**İn'ikas** *{(*) : Tulûat'ın âhirine dikkat.}* ya hüviyeti veya hüviyetle hasiyeti veya hüviyetle mahiyeti tutar."

Biri birinden eltaf ve eşeff, kudretin çok âyineleri vardır. Camdan suya, sudan havaya, havadan esîre, esîrden âlem-i misale, hattâ zamana, hattâ fikre ilââhir tenevvü' ediyor. Suda kesifin aksi, aslın aynı değilse, nuranîde gayrı da değil, havada aynıdır.

Hava âyinesinde bir kelime milyonlar kelimat olur. Kudretin Őu matbaasında sırr-ı tenasül, **kalem**-i sun'-u İlahî acib istinsah ediyor.

فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ

Sünihat-Tuluat-İşarat (113)

İşte Risale-i Nur'un bir hâdimi ve tercümanı olan Üstadım, Allah'ın abdi, İmam-ı Ali'nin manevî veledi ve Gavs-ı A'zam'ın mürididir. Hakk'ın nusreti, Şah-ı Velayet'in himmeti ve Abdülkadir gibi bir sultanın muaveneti ile müeyyed ve mükerrerdir. Henüz hizmet-i Kur'aniye ve Nuriyede işi hitama ermemiş ve henüz **kalem**-i kaza bu cihan-ı fâniden âlem-i bâkiye seyr ü seyahatına müsaade vermemiş olacak ki; âlemlerin senedi, ins ü cinnin seyyidi Hazret-i Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'ın medediyle, o her zehiri şeker ve her şekerini kevser yapıyor. Bu suretle hüzn ü melâl bulutları eriyip dağılıyor. Nur kapısında durup cahil ve âlime, ümmi ve ârife, zalim ve mazluma, mü'min ve münkire, dost ve düşmana, iyi ve kötüye, hayvan ve haşerata ve bütün zîruha nur saçan Kur'an ve iman hizmetinde bulunup, asfiya ve etkiya nişanlarını taşıyan bu mübarek ve âyine-misal Nur şakirdlerin ve manevî şahsiyetin için sizi bütün ehl-i

Konferans (100)

Üstadım Efendim Hazretleri!

Ben, bu yazıları Risale-i Nur'un eli ve **kalem**i ve dili ile bu hakir kalbime ondan sıçrayan bir kıvılcım parçasıyla yazdım. Kabulünü rica eder ve hürmetle ellerinizden öper, dualarınızı beklerim efendim.

Duanıza muhtaç talebeniz

Hasan Feyzi

(Merhum)

Konferans (106)

Cây-ı dikkattir ki: Cüz'î bir ihtiyarın tavassutu ile eser-i akıl bir insan şehri, intizamca semere-i vahy bir arı kovanındaki cemaate yetişmez. Ve arıların meşher-i san'atı bir petek hüceyrat şehri; bir nar ve (cilnar) gülnardan intizamca geridir. Demek kâinattaki cazibe-i umumiye hangi **kalem**den akmışsa, cüz'-i lâ-yetecezzadaki küçücük cazibeler o **kalem**in noktalarıdır.

Hutbe-i Şamiye (137)

Mâşâallah, bârekâllah Keramat-ı Aleviye'nin Risalet-ün Nur'a imzasını bu zamanda tam tasdik ettiren keramat-ı kalem-i Alevî (Ali) ve Kur'an'a çok kıymetdar hizmeti ve Mu'cizat-ı Ahmediye'nin(A.S.M.) hârîka bir kerametini gözlere gösteren ve Kur'anın altun bir anahtarı olan kalem-i Hüsrevî; değil yalnız bizleri, belki ruhanîleri ve melekleri de sevindiriyorlar

Kastamonu Lahikası (6)

Ve **kalem**lerini bizim hesabımıza çalıştırmaya karar veren altı müttehid kahraman, bir ruh altı cesed ve altı Yeni Said yerinde ve yirmibir kardeşimi yirmibir Abdurrahman ve Abdülmecid yerinde kabul ediyorum. Cenab-ı Hak o **kalem**lerin siyah nur olan mürekkeplerini, hadîs-i sahihin nassıyla, herbir dirhemini yüz dirhem şehid kanı kıymetinde yevm-i haşir ve mizanda defter-i hasenatlarına ilâve eylesin, âmîn.

Kastamonu Lahikası (244)

Kalben, **kalem**en, bilfiil alâkadar olmak şartıyla, yirmidört saatte yüz defa, tasavvurca beşyüz defa, manevî kazanç ve duamda hissedar olmaya müstehak olmanızı arzu ettiğim bir vakitte bu sualleriniz, beni sizin hesabınıza çok mesrur etti ve bir beşaret oldu.

Said Nursî

Barla Lahikası (259)

Meydan-ı ibtila ve imtihana Lillah ve Fillah için atıldığınız andan bu ana kadar hukukullah ve hukuk-u ibadın müdafaa ve muhafazasına leyl ü nehar, Hak ve halk huzurunda, zâtınıza has kudret-i ilmiye ve kemaliye ve nuriye ve irşadiyelerinizle fevkalâde ağır şerait dairesinde lâyenkatı' denecek derece sa'y ü gayret ve himmetle çalıştığınıza; Melek, Felek, Arş, Kürsî, Levh, **Kalem**, Arz, Semavat, Âlem-i Kevn, ins ü cinn ve hariçteki ehl-i insan ve İslâm ve bu abd-i âciz "Eşhedü billah ilâ âhiriddevran" şahid-i daimî ve ebedîyiz.

El-Bâki Hüvallah

Yâr-ı gârınız, münteha-yı zirve-i hiçîde biricik abd-i gubar

Osman Nuri

Tarihçe-i Hayat (645)

Tarihçe-i Hayat (644)